DE ZIUA TA, TĂTICU'!

made in Academia Cațavencu

Nr. 87 | Miercuri, 26 ianuarie 2005 | 8 PAGINI – GRATUIT

TÎRZIU OMAGIU CONDUCĂTORULUI IUBIT, TOVARĂŞUL NICOLAE CEAUŞESCU

Miercuri, 26 ianuarie 2005: Nicolae Ceauşescu, ăla mic şi negru de n-a mai respirat după ce-a ajuns la Tîrgovişte, ar fi împlinit frumoasa vîrstă de 87 de ani. Cu acest prilej, mii de pionieri ar fi lăsat jointurile deoparte şi i-ar fi scris din trupurile lor „Să ne trăieşti, tovarăşe secretar general!", iar alte mii i-ar fi donat sînge de copil pentru a-i ţine inima, pielea şi Leana veşnic tinere. În timpul ăsta, tovarăşul Ion Iliescu ar fi fost marginalizat pe un salariu cît 30 de lefuri de profesor, iar tovarăşa Nina ar fi rămas la fel de discretă şi de prost plătită. Omagiile ar fi continuat cu defilarea forţelor armate salutate de la tribuna CC de tovarăşul Nicolae Ceauşescu dimpreună cu jumătate din conducerea de vîrf a PSD-ului de azi. Tovarăşul Victor Ponta şi tovarăşa Daciana Sârbu ar fi recitat o poezie scrisă pe loc de Adrian Păunescu. Iar Carmen Păunescu ar fi intrat pe contrasens cu ARO-ul plin de gîşte şi damigene de la fanii Cenaclului Flacăra. Aşa ar fi sărbătorit VIP-urile. Ce încercăm să vă arătăm în aceste pagini este cum s-ar fi distrat poporul. Avem 8 pagini pline de viaţă de pe vremea aniversatului. Faceţi becul de la veioză mai mic şi spor la treabă!

26 ianuarie – zi de o importanţă crucială în istoria poporului şi partidului nostru

Întîmpinăm cea de-a 87-a aniversare a vieţii, muncii şi activităţii revoluţionare a Secretarului general al Partidului Comunist Român, Preşedintele Republicii Socialiste România, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, cu profundă şi înaltă cinstire, admiraţie şi preţuire pentru strălucita activitate desfăşurată în fruntea partidului şi statului, pentru contribuţia inestimabilă adusă la făurirea destinului nou socialist al României, la cauza progresului şi civilizaţiei epocii noastre, epoca cea mai fertilă, mai bogată în realizări şi succese măreţe din întreaga existenţă milenară a poporului român. În cadrul acţiunilor festive, care au avut loc pe tot cuprinsul patriei, a fost omagiată personalitatea de prim rang a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, marele nostru conducător, liderul cel mai de seamă din întreaga noastră istorie modernă. Reuniţi la moment aniversar reprezentanţii celor mai prestigioase instituţii de învăţămînt şi cultură din ţara noastră au ţinut să sublinieze, în cadrul unor simpozioane şi mese rotunde, importanţa contribuţiei teoretice şi practice a gîndirii şi practicii revoluţionare a tovarăşului Nicolae Ceauşescu. Cu acest prilej, tovarăşa Suzana Gîdea, ministrul Educaţiei şi Culturii Socialiste, a pus în evidenţă contribuţia gîndirii tovarăşului Nicolae Ceauşescu la propăşirea idealurilor generoase ale cauzei socialismului şi comunismului în lume şi a subliniat importanţa operei sale, care întruchipează marxism-leninismul creator în România, oferind partidului, naţiunii noastre socialiste, o gîndire de mare amploare, originalitate şi profunzime privind progresul şi căile de urmat pentru edificarea unei lumi noi, mai bune şi mai drepte.

Aniversarea tovarăşului Nicolae Ceauşescu, eveniment sărbărit pe toate meridianele globului, de la Peking la Scorniceşti

Pe plan internaţional, tot cu prilejul acestei aniversări, la Peking, Asociaţia Poporului Chinez pentru Prietenie cu Ţările Străine a organizat o Mare Recepţie la Marea Casă a Poporului unde au fost prezenţi lideri marcanţi ai Partidului Comunist Chinez, precum Li-Sien Nien – viceprim-ministrul Consiliului de Stat, Huang Hua – ministrul de externe, Yang Yung – adjunctul marelui Stat Major al Armatei de Eliberare a Poporului Chinez şi alţii. Dar, cum nici un mare om de stat nu-şi uită originile în momentele cruciale, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a vizitat, cu ocazia aniversării zilei sale de naştere, satul Scorniceşti din judeţul Olt, unde a fost întîmpinat de către săteni precum şi de către numeroşi oameni ai muncii cu ovaţii şi urări de viaţă lungă. Tot acum a fost inaugurat şi muzeul din Scorniceşti, ale cărui exponate atestă incontestabil rolul jucat de locuitorii acestei zone în revoluţiile de la 1821, 1848, în Războiul de Independenţă din 1877 şi în Marea Răscoală ţărănească de la 1907. În final, trebuie să spunem că alături de tovarăşul Nicolae Ceauşescu au fost prezenţi la Scorniceşti pentru a-i ura sănătate şi putere de muncă numeroşi ziarişti care au profitat de ocazie pentru a se documenta în privinţa tinereţii revoluţionare a celui fără de care România nu ar fi fost astăzi în rîndul ţărilor multilateral dezvoltate. Unul dintre ei, Ilie Purcaru, reporter al revistei *Flacăra,* a stat de vorbă cu mulţi dintre colegii de şcoală ai tovarăşului Nicolae Ceauşescu. Aceştia i-au mărturisit că Secretarul General al Partidului s-a dovedit neînfricat încă din copilărie cînd, ducîndu-se în pădure, nu manifesta niciodată frică de lup. Privind aceste locuri binecuvîntate nu putem uita cum, acum 87 de ani, gongul istoriei universale a bătut în momentul naşterii iubitului fiu al lui Andruţă Ceauşescu şi a bunei sale soţii, Alexandrina. Atunci, zarea şi ţara întreagă s-au umplut de bucuria venirii pe lume a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, om între oameni şi fiul cel mai de nădejde al patriei sale. Să ne trăiţi întru mulţi ani, tovarăşe Secretar General al Partidului!

LA PANOUL DE DEZONOARE

Cititorii care s-au născut mai tîrziu vor fi miraţi să afle că pe vremea genialului aniversat nu aveai voie să-ţi laşi pleată decît la subţiori. De creastă în cap nici nu putea fi vorba, te trimitea Miliţia direct la Jilava, să te coafeze băieţii şi la cealaltă extremitate. Nu aveai voie să umbli prin cîrciumi şi nici să-ţi umpli debaraua – dacă nu ne credeţi, întrebaţi-i pe părinţii voştri, care astăzi duc o viaţă de huzur în capitalism cu ditamai traista de cartofi în debara, pentru toată iarna.

La cămarra

În august 1975, cetăţeanul Baciu Viorel, domiciliat în Mureş, era prins cu cămara în ilegalitate: 34 de sticle de ulei şi 26 de kilograme de zahăr sfidau de pe rafturile sale bunul mers al activităţii de comerţ şi, o dată cu el, ordinea socialistă prescrisă. Ziarul *Steaua roşie* nu l-a iertat şi i-a dat acestui îmbuibat cu apucături incipient capitaliste, de un consumism feroce, oprobriul meritat.

Merită oprobriul public

În ziar, de obicei, se publică portrete ale oamenilor care fac cinste colectivităţii. De astă dată ne-am abătut de la regulă şi îl prezentăm pe **Baciu Viorel**, domiciliat în Tg.-Mureş, str. Brașovului nr. 1, nu pentru vreo faptă de muncă **sau civică** demnă, ci, dimpotrivă, **pentru a exprima reprobarea publică** faţă de ceea ce a făcut. Baciu Viorel cumpără şi stochează în cămara sa zahăr şi ulei. Pînă acum a adunat nu mai puţin de 34 de sticle de ulei şi 26 kg de zahăr, aşa cum o arată şi fotografia din cămara sa.

Oameni ca Baciu perturbează bunul mers al activităţii în comert. Deşi s-au pus şi se pun în vînzare cantităţi suficiente de zahăr şi ulei, din cauza unora care fac cumpărături cu mult peste trebuinţele lor, magazinele sînt zilnic golite, şi atunci cînd sosesc mărfuri se formează cozi lungi, mii de oameni pierzînd timp preţios la efectuarea cumpărăturilor.

Pentru a pune capăt acestei situaţii este necesar să combatem stocajul cu toată hotărîrea, să înfierăm pe cei care, dînd dovadă de un egoism condamnabil, adună, fără rost, împiedicînd realizarea unei desfaceri normale, cursive, în magazine.

CLASA INFRACTOARE MERGE ÎN PARAZIT

ARPAGICĂ-CONTRA

Ziarul *Înainte,* din Dolj, 1980. Rubrica „De la Miliţie". Pentru comercializarea la supraprеţ a arpagicului, o ţărancă din Ţuglui a luat amendă de 500 de lei. Astăzi ar fi scăpat doar cu o filmare live la emisiunea lui Piedone. Ion Catrina şi fiul lui au furat 3 găini şi doi curcani de la un consătean – bănuim că de acum ar cam fi timpul să iasă din închisoare, că au stat deja vreo 24 de ani. Oricum, aşa le trebuie, să înfunde pîrnaia, dacă nu le-a dat prin cap să devalizeze, prin intermediul unor credite neperformante, sucursala din comună a Cooperativei de Credit.

DE LA MILIŢIE

■ Deoarece nu a respectat preţurile stabilite în Piaţa centrală a Craiovei şi a vîndut arbagic cu 35 lei în loc de 15 lei, producătoarea Ioana Anghel, din comuna Ţuglui, a fost sancţionată cu 500 lei amendă, după ce în prealabil fusese avertizată de organele de miliţie.

■ **Ion Catrina din Motoci, care împreună cu fiul său a furat trei găini şi doi curcani din ograda consăteanului Ion Dincă, se află în cercetarea miliţiei după care, probabil, urmează a fi pus în discuţia cetăţenilor din sat.**

Gh. SECLĂMAN
coresp.

LOCAL KOMBAT COMUNIST PRIN LOCALURI PUBLICE

Clienţi în localuri publice

Cloşca 92/A. Cum de a ajuns acesta din urmă, pentru o cafea, tocmai în cartierul Soarelui? La restaurantul „Femina", din b-dul Cloşca, să vezi şi să nu crezi: la ora 11,35, un grup compact de lucrătoare (cinci la număr) de la secţia marochinărie nr. 4, aparţinătoare Cooperativei „Munca", îşi sorbeau în liniştе cafeaua, fără a le păsa de înţeleapta zicală că ... timpul înseamnă bani — foto 2. La ieşirea din acest local, în stradă, ceea ce ne-a îndemnat să facem cunoştinţă cu Adalbert Takacs, lăcătuş la secţia a IX-a a Întreprinderii Unio, a fost ţinuta sa de lucru. Acesta, deşi pauza de masă se termină la Unio, la ora 11,15, la ora 11,50, însă se afla pe b-dul Cloşca (foto 3) purtînd în mînă o plasă în care se găseau două sticle cu lichior, pregătite pentru a le duce la colegii săi de muncă din echipa condusă

Vă prezentăm în continuarea programului de varietăţi o anchetă din 1985, publicată de *Cronica sătmăreană*, în care vom vedea cum au înţeles oamenii muncii din Satu Mare să petreacă orele de program: în loc să presteze în lumina preţioaselor sarcini de partid şi se stat, au ales să stea în lumina difuză a stroboscoapelor de pe la cîrciumi. Cel mai bine a ieşit din anchetă, zicem noi, Boudi Marin, strungar la secţia 300 a IPSUIC. El se afla, în timpul orelor de program, la cofetărie. „A prezentat un buletin de identitate deteriorat şi, prin vorbe cam ţîfnoase, a zis că, dacă e fotbalist la Someşul, de ce să-şi cunoască locul şi colegii de muncă!?". Păi ce voiaţi, nene, să facă precum fotbaliştii din ziua de azi? Adică să piardă timpul prin oraş, cu bicicleta decapotabilă, fără permis de conducere? După aceea să o taie seara la cîrciumă, cu manechine care prezentau dresuri în *Femeia,* iar noaptea să meargă la ele acasă, unde să consume cine ştie ce prafuri de ţelină, pentru îmbunătăţirea performanţelor sexuale?

FREZA, CIMITIR AL TINEREŢII MELE

În 1980, un student netuns era un student mort. Dovada: publicaţia de mai jos a întreprins o anchetă prin casele de cultură pentru a descoperi şi a incrimina pletoşii. Astfel a fost demascat tînărul Rîuleţ Florian, fără profesie, care a dat dovadă de „o lipsă de bun simţ agresivă" spunînd că „Aşa se poartă". Sperăm că domnul Florian este bine sănătos şi în ziua de azi, cînd are dreptul la cît păr vrea, dacă nu cumva dă dovadă deja de lipsa aia de păr agresivă.

• CONTINUĂRI • CONTINUĂRI • CONTINUĂRI

Studentul N. pe cum se vede aplică „logica struţului"

Au oamenii „filozofia" lor!...

mai abitir decît carcasa metalică a unui cargou maritim? Unde decît la lipsa acută de gust pentru frumos poţi încadra mersul lor şleampăt, grosolănia gesturilor, vocabularul împănat cu trivialităţi?

„NETUNŞII" DAU EXPLICAŢII PLINE DE HAZ

După o vizită de o noapte întreagă prin casele de cultură bucureştene, unde era program de dans, am sintetizat datele obţinute şi am ajuns la concluzia că cele mai frecvente apariţii vestimentare şi capilare care lezează bunul simţ pot fi întîlnite la Casa de cultură a raionului Nicolae Bălcescu. L-am întrebat pe tovarăşul Dumitru Trăistaru, activist al casei de cultură, ce părere are despre acest lucru. Ne-a răspuns foarte sceptic, îndoindu-se de eficienţa raidului nostru. „Ce vreţi, aşa e moda, n-avem ce face... Nu cred că ne ajutaţi cu ceva dacă scrieţi despre asta..."

CRIVOI MIRCEA în ambele posturi

Fotografii: TRIFU DUMITRESCU

Scepticismul celor de la Casa de cultură raională N. Bălcescu merge mînă în mînă cu toleranţa. Nimeni nu controlează la intrare ţinuta tinerilor, ba, mai mult, portarul era într-o companie „tare", bînd bere cu „băieţii".

Ne continuăm vizita la „abonamente" (Sala de dans a I.T.B. situată lîngă Sfatul popular al Capitalei). Un tînăr înalt, cu ochi mari, frumoşi, ne atrage atenţia prin dezacordul pe care îl realizează înfăţişarea sa plăcută cu tunsoarea lăţoasă, coafată ridicol. Intrăm în vorbă cu el şi aflăm că are 18 ani, îl cheamă Stîlpeanu Marcel, e originar din comuna Scutelnici — Buzău şi lucrează la Întreprinderea construcţii speciale montaj. Pare un om normal, e puţin timid şi totuşi... „Cînd am venit în Bucureşti, prin martie, nu eram tuns aşa... Ştiţi, am fost de curînd în sat... Au cam rîs flăcăii de tunsoarea mea... Dar ce ştiu ei? Eu trăiesc la oraş, nu?". Iată o părere ciudată. De ce trebuie să te sluteşti, dragă Marcel, dacă ai venit la oraş?

După Casa de cultură a raionului Nicolae Bălcescu, locul doi în ierarhia lipsei de gust capilar îl ocupă unii dintre vizitatorii Casei de cultură a raionului 30 Decembrie. Înjghebăm o scurtă discuţie cu tînărul muncitor Crivoi Mircea, salariat al Întreprinderii „Electronica", elev la cursul fără frecvenţă liceal.

— De ce te porţi „à la Beatles"?

— Am urechile cam blegi, fruntea prea mare şi obrazul oval. Am acoperit de aceea şi fruntea şi obrazul cu păr ca să capăt o linie mai agreabilă a capului.

Pentru că totuşi Mircea este un tînăr care are şi preocupări serioase (face sculptură şi teatru de păpuşi în timpul liber) ne-am gîndit să-l determinăm să-şi schimbe părerile într-un mod mai puţin obişnuit. L-am fotografiat în două feluri: unul, aşa cum crede el că îi stă bine, altul, aşa cum ar putea să arate ca toţi ceilalţi tineri de seama lui. Publicăm fotografiile, invitîn-

UMBRA LUI CEAŞCĂ. LA COZI

Instantanee de dinainte de 1989, cînd lumea stătea pînă noaptea tîrziu la coadă la lapte, pîine şi carne pentru că nici n-avea altceva de făcut, din moment ce nu existau Caritas, SAFI şi FNI.

MUNCA N-A OMORÎT PE NIMENI. DAR PE CÎŢI I-A ADORMIT?

Proletarul a făcut comunismul în 6 zile, dormind la serviciu, iar în a şaptea zi a fost prins furînd odihnit din fabrică. În a opta zi a absentat, iar în a noua, de ciudă, s-a îmbătat în timpul programului. La urma urmei, ştiţi cum se zicea: noi ne facem că muncim, ei se fac că ne plătesc. Aşadar, norocul nostru cu alocaţia copilului, altfel rămîneam nebăuţi şi în ziua de leafă.

DORMI LINIŞTIT. ŞI RESTUL SCHIMBULUI DOARME PENTRU TINE

Iunie 1973: tînărul Anghel Ion, muncitor la Uzina de Autocamioane Braşov, este surprins visînd în schimbul III la RFG, pe dulapurile de la vestiar. Cum bine observă şi oficiosul de educare şi reeducare *Steagul roşu*, tînărul parazit nici măcar nu şi-a pus salopeta de lucru înainte să se culce. Punem pariu că visa cum plimbă o ţeavă prin întreprindere.

Unul din aspectele indisciplinei este şi somnul în timpul orelor de program.
Aparatul de fotografiat a surprins în schimbul III pe tînărul Anghel Ion dormind pe dulapuri în vestiarul secţiei 530 — motor. Vă-l prezentăm în două ipostaze: dormind sus pe dulapuri, deci la orizontal şi apoi treaz, în „cugul oaselor". Nici măcar nu era dezbrăcat pentru lucru. Ce au de spus şefii lui direcţi şi indirecţi?

SOMNUL NAŢIUNII NAŞTE PUI DE SOMN VII

Ia uitaţi-i, tovarăşu' Iliescu, pe aceşti doi tineri ascuţitori fotogenici, ce făceau ei în schimbul III, în timp ce dumneavoastră asudaţi la ridicarea socialismului împreună cu tovarăşa Florina Cercel! Dormeau de rupeau dulapurile secţiei 530, cînd patria avea nevoie de ei să ascută piesele sau lupta de clasă. Ăştia sînt cei care au întinat nobilele idealuri ale comunismului. În secţia lor, nu ultimul care pleca trebuia să stingă lumina, ci primul care venea.

Aparatul fotografic a surprins dormind în schimbul III pe tinerii ascuţitori din secţia 530 Mihai Ion, Goronea Ion şi Ceanga Aurel. Imaginea de jos ni-l reprezintă pe „fotogenicul" Preda Alexandru din secţia 515, trezit din somn în vestiar şi imortalizat în postura respectivă.

ABSENŢELE NU AU ÎMPIETAT ASUPRA BUNEI DESFĂŞURĂRI A ACTIVITĂŢII DE PRODUCŢIE

Economia comunistă a clacat fiindcă oamenii nu erau suficient motivaţi. De fapt, spre deosebire de orînduirea capitalistă, cea comunistă nu-i motiva deloc, nici măcar atunci cînd lipseau, darămite cînd veneau la serviciu. Acum avem încă o dată dovada: aceşti muncitori care au lipsit nemotivat. Diferenţele dintre cele două sisteme nu se opresc aici. În capitalism asistăm la exploatarea omului de către om, în timp ce în comunism era exact invers. E bine totuşi că ei „au fost imortalizaţi pentru lipsuri nemotivate" de la serviciu. Nu vedeţi cît de greu mai găseşti în ziua de azi pe cineva care să te imortalizeze ca lumea?

Steagul roşu, organ al Comitetului de Partid şi al Comitetului Sindicatului din IAVB, 11 octombrie 1973

Aceşti tineri din secţia 560, şi tovarăşii lor de muncă îi cunosc, au fost imortalizaţi pentru lipsuri nemotivate de la serviciu.

ORZUL ŞI SECARA ARUNCATE PE GÎŞTE

Societatea comunisă a avut şi neajunsuri. Unul dintre neajunsuri era că, la fel ca şi în capitalism, băutura nu ajungea niciodată. Vorba aia: nu viaţa era urîtă, băutura nu era destulă. Îi vedeţi în aceste ilustraţii din organul *Delta* (Tulcea), din 20 mai 1980, pe cîţiva dintre fiii patriei care, cînd auzeau îndemnul tovărăşesc „Tot înainte!", încercau să ţină şi dînşii direcţia cum puteau, adică în zig-zag. La fel şi tovarăşul Nicolae Văcăroiu, care nu apare în poza din dreapta deoarece fotograful nu a căutat şi sub bancă.

— Sîntem bolnavi, tovărăşele, de-aia nu muncim! — exclamă Vasile Nicola şi Ilie Cîrpăveche, „tratîndu-se" cu votcă.

Tovarăşul profesor instructor Dan Dragomir, de la Şcoala generală nr. 2 Tulcea, trebuia să fie la ore şi era la... circiumă!

UIMITOARELE AVENTURI ALE CLASEI MUNCITOARE ÎN PARADIS

Nici muncă fără pîine, nici pîine fără coadă – iată deviza sub care vă prezentăm, în continuare, grupajul de eroisme în cîmpul muncii. Măi fete, măi băieţi, puneţi mîna pe lopeţi, că mîine-poimîine vine capitalismul şi o să aveţi timp să vă odihniţi la coadă la şomaj!

NU MĂ MAI FACE SĂ PLÎNG FATĂ DRAGĂ DE LA STRUNG

Ziarul *Secera şi ciocanul*, organ al CJ Argeş al PCR, ne prezintă generaţia 1975 a clasei de strungăriţe de la Grupul Şcolar I.M. Muscel. Pun pariu că articolul a impresionat mapamondul. Personajele i-au făcut invidioşi pînă şi pe capitaliştii ăia din Statele Unite, căci e clar acum de unde s-au inspirat băieţii ăia de la The Connells, care au scos prin '94 chiar hitul „'74-'75".

Colegi de generație

Clasa de strungărițe la un an

— E băiat bun ?

— Da.

— Te impaci bine ?

— Da.

— Bine, să fii cuminte şi să asculţi !

S-a împlinit un an de la absolvire. Un an, de cînd cele 31 de fete din anul III — L al Grupului şcolar I.M. Muscel — „clasa de strungăriţe", cum sînt cunoscute — lucrează în uzină. A trecut un an şi fetele tot mai vin la... „tovarăşul diriginte", inginerul N. Voicu, şef de serviciu la I.M. Muscel, să-l consulte, aşa cum făceau şi în timpul şcolii. Eram în biroul său, cînd Rodica Manole îi anunţa nunta sa fostului diriginte. Ce spune un an de la absolvire ? Că unitul colectiv din anii de şcoală profesională continuă să fie unit şi acum, în uzină, că integrarea profesională s-a făcut cu rezultate peste aşteptări. Munca, o meserie — iată zestrea pe care şcoala le-a dat-o acestor tinere inimoase, înconjurate cu atenţie în uzină. Aşa cum le spusese la începutul şcolii inginerul Voicu : „Drumul spre facultate trece prin uzină". Şi le-a argumentat cu viaţa sa : cum şi el, înainte de a intra în facultate, a fost strungar tot aici, la I. M. Muscel. Le-a adus odată, la o oră de dirigenţie, să le vorbească fetelor care voiau să devină strungăriţe, dar mai manifestau temeri în legătură cu „cum o să fie", pe una din prima promoţie de strungăriţe, din 1950, pe Maria Ghinea şi pe o altă fată, calificată la locul de muncă. Fetele au prins curaj. „Cum este după un an ?" „Foarte bine, ne răspunde Elena Ştefănescu. Ne descurcăm bine. Am participat şi la Olimpiada strungarilor şi m-am clasat a patra pe uzină". Ne interesăm de lucrările încredinţate lor şi aflăm că sînt de complexitate, că fetele muncesc foarte bine, realizează cîştiguri frumoase şi conducerea întreprinderii are încredere în ele. Vreo 15 şi-au întemeiat familii. Am notat, în legătură cu aceasta, un episod semnificativ : Cristina Creţu s-a căsătorit chiar cu băiatul de la care a învăţat meseria de strungar, cu Mircea Ungureanu. Multe dintre ele continuă să înveţe. Sînt la liceu, la cursurile serale. Ambiţioase, fetele împlinesc gînduri care li s-au înfiripat în acea zi, la ora de dirigenţie. Cu puţin timp în urmă, cabinetul de ştiinţe sociale din întreprindere a organizat un simpozion despre muncă. A fost invitată să vorbească şi strungăriţa Elena Ştefănescu, semn că fetele au acumulat experienţă, că prezenţa lor în uzină înseamnă ceva.

T.U.

SCULĂRIILE ADUC PRINOS DE RECUNOŞTINŢĂ PARTIDULUI PRIN INTERMEDIUL OLIMPIADEI JUDEŢENE DE PROFIL

Olimpiada strungarului

Desfăşurată zilele trecute, în condiţii deosebite, oferite în atelierul S.D.V. — secţia sculărie a Întreprinderii de piese auto din Iaşi, etapa judeţeană a olimpiadei strungarului a reunit 40 de tineri. După susţinerea probelor teoretice şi practice, la categoria de vîrstă sub 28 de ani au fost declaraţi cîştigători Corneliu Magdici (I.U.P.S.R.), Mihai Cercel (C.U.G.), Costică Toma („Tehnoton"), iar la categoria de vîrstă de peste 28 de ani Relu Baraboi (I.P.A.), Ionel Corduneanu (Întreprinderea metalurgică), Petru Andrieş (I.T.R.D. Paşcani). Diploma pentru cea mai bună lucrare practică a revenit strungarului Ionel Corduneanu, iar premiul pentru cel mai tînăr participant, lui Petru Ofileanu (I.P.M.P.). Concurenţii au participat, în acelaşi cadru, la o dezbatere privind rolul perfecţionării pregătirii profesionale în asigurarea unei înalte calităţi a produselor.

Incompetenţi cum sîntem, nu am reuşit încă să aflăm informaţii de la Olimpiada Sculer-matriţerilor (care am auzit că a fost tare), aşa că o să spicuim cîte ceva despre Olimpiada Strungarilor. Deci, toţi cei 40 de tineri entuziaşti au trecut cu brio proba teoretică: nu s-au găsit copiuţe pe sub salopete; unul dintre olimpici a greşit un vers dintr-un haiku omagial, dar s-a scos la tricolor. Concurenţii cîştigători au confirmat încă o dată, în cadrul sesiunii de comunicări filozofico-muncitoreşti care a încheiat, rotund, olimpiada. Vom reveni cu Olimpiada Bobinatorilor.

Flacăra iaşului, 19 iunie 1987

SANATORIUL ŞI CAMERA DE ODIHNĂ A DEPUŢAŢELOR

...Gata, tovarăşu' fotoreporter, ai făcut poza? E bine, da? Ai prins şi clădirea pe fundal? Să ne spui cînd apare la ziar, ca să ştie şi suflarea din comunele Stupinele şi Vidra cînd să citească gazeta înainte s-o ducă la budă, în fundu' curţii, lîngă teancul de *Scînteia* şi *Munca*. Bun, acuma să le lăsăm pe tovarăşele cooperatoare să strîngă hainele astea de pe dînsele şi să le înapoieze la Muzeul Satului, de unde le-au împrumutat, să arunce apa aia clocită cu proprietăţi miraculoase şi cu miros senzaţional de puturos şi să se întoarcă la producţia agricolă, acolo unde le aşteaptă îndeplinirea în bune condiţiuni a planului de depănuşat ştiuletele cu mîna şi scuipat sămînţă pe jos la hectar.

Steagul Roşu, Ilfov, 15 noiembrie 1975

După un an de muncă cu rezultate bune în producţia agricolă, un grup de harnice cooperatoare de la C.A.P. Stupinele şi Vidra se bucură de o odihnă bine meritată, la sanatoriul U.N.C.A.P.-ului din Olăneşti

GRUPUL VITRINIERILOR-DECORATORI SALUTĂ SOCIALISMUL

Marii responsabili pentru eşecul socialismului nu sînt conducătorii comunişti. Ce dacă Ceauşescu nu dădea mîncare? Iliescu a dat? N-a dat, şi uite că trăieşte. Dar cei care au năruit sistemul, din incompetenţă, sînt cei care aranjau vitrinele alea în faţa cărora îţi venea să emigrezi. Din cauza lor arăta mizerabil socialismul. Piramidele alea trufaşe, cu conserve de nemîncat, ei le construiau. Păi, era vina crevetilor japonezi, care stăteau în vitrină cu anii şi se umpleau de praf? Nu! Era vina decoratorilor că nu puneau o tovarăşă în costum de baie să mănînce un crevete în vitrină.

Steaua roşie, Mureş,
26 noiembrie 1983

CONCURSUL „CEL MAI BUN COLECTIV DE VITRINIERI-DECORATORI", FAZA INTERJUDEŢEANĂ

PREMIUL I. În sectorul alimentar: la egalitate de punctaj, colectivele de vitrinieri-decoratori din judeţele Braşov şi Covasna.

În sectorul textile-încălţăminte: colectivul de vitrinieri-decoratori din judeţul Mureş.

În sectorul metalo-chimic: colectivul de vitrinieri-decoratori din judeţul Braşov.

PREMIUL II. În sectorul textile-încălţăminte: colectivul de vitrinieri-decoratori din judeţul Braşov.

În sectorul metalo-chimic: colectivul de vitrinieri-decoratori din judeţul Covasna.

PREMIUL III. În sectorul alimentar: colectivul de vitrinieri-decoratori din judeţul Mureş.

În sectorul textile-încălţăminte: colectivul de vitrinieri-decoratori din judeţul Dîmboviţa.

În sectorul metalo-chimic: colectivul de vitrinieri-decoratori din judeţul Mureş.

S-au mai acordat:

Diploma Uniunii Artiştilor Plastici, filiala Mureş pentru vitrina „Jos vorbe!" de la Cabinetul Lenin, creatorilor: Secon Laszlo şi Nagy Zoltan.

Diploma Direcţiei comerciale judeţene Mureş pentru vitrina magazinului „Fior" colectivului I.C.S.M.I. Sfîntu Gheorghe — Covasna.

Diploma ziarului „Steaua roşie" pentru colectivul I.C.S.M.A. Tîrgovişte.

Diploma ziarului „Vörös Zászló" pentru colectivul I.C.S. Ovidiu Prahova.

Diploma I.C.S. Mărfuri alimentare Tîrgu-Mureş pentru colectivul judeţului Harghita.

Diploma I.C.S.M. Tîrgu-Mureş pentru colectivul I.C.S. Mică Rîmnicul Sărat — Buzău la sec-

ÎNCĂRCĂTOR-DESCĂRCĂTORII DE IERI, EUROPENII DE MÎINE!

A fost o vreme cînd ceea ce azi înseamnă să ai o slujbă la modă, adică să fii senior copywriter, Robbie Williams sau director executiv la o companie multinaţională, însemna atunci să fii strungar, forjor sau încărcător-descărcător la Tractorul Braşov. Bani, faimă, femei, recunoaştere naţională. Păi, din '46 pînă prin '72, după un articol ca ăsta, chiar dacă apăreai în rîndul doi, se făcea coadă de tovărăşele, pe stradă, pentru autografe. Din anii '70, cînd a trecut moda, masele largi de muncitori au început să fie tot mai nemulţumite şi pînă la urmă au făcut revoluţia. De ce? Păi, vă zic eu: în viaţă contează tovărăşelele, nu mîncarea sau libertatea.

Steagul roşu, Braşov,
18 aprilie 1973

La loc de cinste

De fapt cei 6 din fotografie sînt 7 muncitori care formează o harnică echipă de la descărcarea benzii de transport cu patru căi de rulare care „leagă" cele două părţi ale uzinei, unul dintre ei fiind în concediu medical lipseşte de la actul imortalizării.

Au şi motive să fie veseli şi să zîmbească în faţa aparatului fotografic pentru că sînt cu conştiinţa împăcată că în ce-i priveşte, pe ger, ploaie sau arşiţă, fac tot ce depinde de ei pentru a asigura montajul general cu cabine SR, containere cu piese, motoare 111, diferite axe faţă şi spate. Munca lor este apreciată nu numai de şefii direcţi, dar îndeosebi de tov. ing. Căpitanu Octav — director general adjunct.

Rîndul de sus (de la stînga la dreapta) ni-i înfăţişează pe Papuc Vasile, Bărbăcaru Ioan şi Sălăjan Nicolae, iar jos: Iosif Ioan, şef de echipă, Gîlu Ştefan şi Ilieban Pompei.

ATTACHMENT PRIN FAPTE

În figura alăturată îl putem observa (al treilea din spate, cu un început de mustaţă bărbierită şi cu casca puţin cojită) pe spiritul revoluţionar. Este una din cele cîteva fotografii de tinereţe, puţin înainte ca spiritul revoluţionar să plece în armată. Setea de cunoaştere, de afirmare şi de dimineaţa sînt un pic plecate în porumb şi n-au prins poza de grup. E clar că domnii din imagine sînt utecişti, altfel ar fi ştiut şi ei manevra cu ruptul cozilor la lopeţi ca să aibă motiv să nu mai muncească. Sau fotoreporterul o fi reuşit să vină la prima oră, cînd lopeţile încă mai erau întregi.

Zori noi, Suceava,
16 mai 1985

TINEREŢEA REVOLUŢIONARĂ:

SPIRIT CREATOR, SETE DE CUNOAŞTERE ŞI AFIRMARE

OMAGIU PIONIERE

PROLETARI DIN TOATE ŢĂRILE, UNELTIŢI-VĂ!

Uite că nici în 1974 nu se purtau uneltele pe umăr, aşa cum avea grijă să avertizeze ziarul *Steagul roşu* din Petroşani. Din păcate, a trebuit să treacă aproape 20 de ani pentru ca un bolşevic bătrîn, toxică emanaţie a revoluţiei din decembrie, să strige de la Cotroceni: *Atenţiune, mineri! Nu purtaţi uneltele pe umăr! Purtaţi-le mai degrabă în spinările studenţilor care manifestează în Piaţa Universităţii, în bărbile profesorilor de filosofie, în burţile femeilor gravide îmbrăcate în blugi capitalişti şi care strigă „Jos Iliescu!" sau în copiatoarele de făcut valută falsă şi droguri ale partidelor politice din opoziţie!*

Steagul roşu, Petroşani, 25
aprilie 1974

Ştiaţi că...?

O zi de muncă în contul Legii nr. 1/1985 se poate echivala prin predarea la I.J.R.V.M.R. a următoarelor sortimente şi cantităţi de materiale refolosibile: fier-fontă — 25 kg; aramă şi conductori electrici — 1 kg; alamă (radiatoare autoturisme) — 1 kg; bronz — 1 kg; plumb (ţevi uzate din instalaţii sanitare ş.a.) — 2 kg; cenuşi de plumb (acumulatori auto goliţi de acizi) — 5 kg; aluminiu (spray-uri, cutii de conserve, cabluri şi conductori electrici etc.) — 5 kg; hîrtii-cartoane — 10 kg; anvelope (numai de autoturisme) şi alte articole de cauciuc (camere auto de orice fel) — 15 kg; mase plastice — 10 kg; cioburi de sticlă (spărturi, inclusiv sticle şi borcane atipice) — 10 kg; textile vechi — 10 kg.

HAI SA DĂM MINĂ CU MINĂ

Să ne trăieşti, pe oricare plajă ai fi acum, bibicule, şi la mulţi ani! Să ştii că aşa este: anii noştri cei mai luminoşi ăştia sînt, de cînd te-au ales în fruntea Partidului. Aşa de luminoşi ne-au fost, că unii dintre noi nici n-aveau nevoie de lumînări cînd ne tăiai lumina. Păcat că te-au dat jos în '89, ăştia care-au venit după tine şi-au bătut joc de Partid. Nici prim-secretarii nu mai sînt ce-au fost, acum le zice baroni, iar pe locul tău se bat Adrian şi Ion. Şi cîte nu s-au mai schimbat... Uite, de exemplu, tu te deplasai pînă la mineri dacă aveai să le ceri ceva. După ce te-au dat jos, situaţia s-a inversat: minerii s-au deplasat în Capitală cînd a vrut succesorul tău să le ceară ceva.

Anii noştri cei mai luminoşi sînt anii de cînd în fruntea partidului şi statului se află patriotul înflăcărat şi revoluţionarul încercat, tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE UNIȚI-VĂ!

Steagul roşu

ORGAN AL COMITETULUI MUNICIPAL PETROŞANI AL P.C.R. ŞI AL CONSILIULUI POPULAR MUNICIPAL

ANUL XXXVI, NR. 8567 | SIMBĂTĂ, 22 MARTIE 1980 | 4 pagini 20 bani

Cuvîntul Său

Ani de pregnantă dezvoltare și înflorire economico-socială a municipiului

LAZĂR FILIP, prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular municipal Petroşani

TURMA VOTA DUPĂ CUM TREBUIA SĂ IASĂ URNA

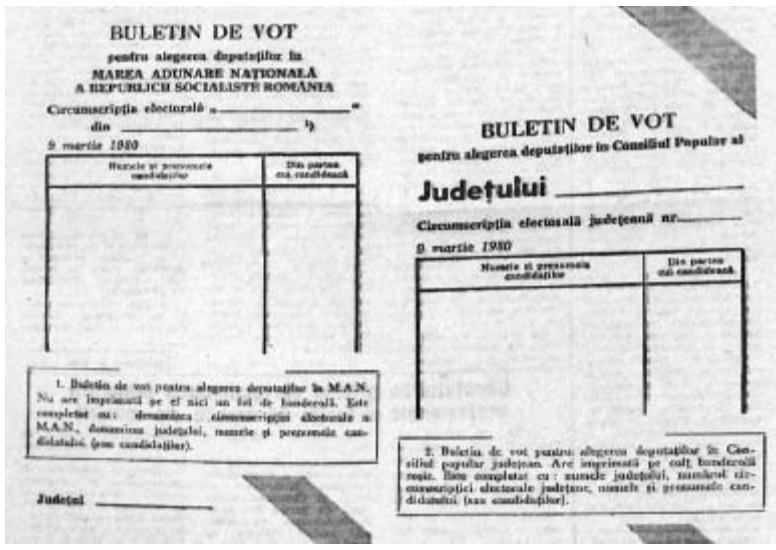

BULETIN DE VOT
pentru alegerea deputaţilor în MAREA ADUNARE NAŢIONALĂ A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
Circumscripţia electorală nr. _____
din _____
9 martie 1980
Numele şi prenumele candidaţilor | Din partea cui candidează

1. Buletin de vot pentru alegerea deputaţilor în M.A.N. Nu are împuternicit pe el nici un fel de însemnări. Este complet aşa: denumirea circumscripţiei electorale a M.A.N., denumirea judeţului, numărul şi prenumele candidaţilor (ale candidaţilor).

Judeţul _____

BULETIN DE VOT
pentru alegerea deputaţilor în Consiliul Popular al Judeţului _____
Circumscripţia electorală judeţeană nr. _____
9 martie 1980
Numele şi prenumele candidaţilor | Din partea cui candidează

2. Buletin de vot pentru alegerea deputaţilor în Consiliul popular judeţean. Are imprimată pe colţ însemnarea roşie. Este completat cu: numele judeţului, numărul circumscripţiei electorale judeţene, numele şi prenumele candidatului (ale candidaţilor).

Cititorii mai tineri, care n-au prins din comunism decît ultimii patru ani de PSD, pot afla din imaginea alăturată că şi pe vremea lui Ceauşescu se făceau alegeri. Diferenţa e că pe vremea aia nu se foloseau autobuze cu turişti electorali şi că nu ieşea Băsescu. În rest, mari deosebiri nu erau. Dovada o putem avea dacă facem o comparaţie între Marea Adunare de atunci şi grupul parlamentar al PSD de acum.

PERFORAJUL UMED, ÎNAINTE SĂ SE FI USCAT

Steagul roşu, ediţia de Petroşani, dezbate, în martie, 1969, problema perforajului umed, sau cum să nu se îmbolnăvească minerul atunci cînd dă o gaură în peretele minei. Să mai spună cineva că Ceauşescu şi comuniştii lui nu se îngrijeau de sănătatea minerilor. Nu ca neocomuniştii lui Iliescu, care i-au lăsat să dea găuri în capetele bucureştenilor fără să-i prevină asupra următorului pericol profesional: după ce le dau gaura în cap, dacă nu le astupă gura cu un căluş, s-ar putea să răcească de la curent.

PERFORAJUL umed

În timpul perforării găurilor de mină se formează praf care se răspîndeşte în atmosfera de la locul de muncă. Acest praf este în cantităţi foarte mari în cazul perforajului pneumatic şi periculos în lucrările ce se execută în roci care conţin bioxid de siliciu. Praful inhalat de către muncitori produce îmbolnăvirea profesională numită silicoză. Pentru combaterea lui se iau o serie de măsuri pe linie tehnică: protecţia individuală cu mască, captarea uscată a prafului şi captarea pe cale umedă. Cea mai eficientă măsură este injectarea apei în fundul găurii de mină, captînd praful chiar la locul de formare.

Acest articol, publicat în *Scînteia* din 18 decembrie 1989, a făcut mari valuri la vremea lui, lumea luîndu-l ca pe un mesaj dat între terorişti. E greu de zis cine a iubit mai mult în acele zile staţiunile turistice de la munte şi de la mare, mai ales că Ion Iliescu, specialistul în ape tulburi, a avut grijă să nu se afle pînă azi cine-a fost la băi, în 21-22.

CÎTEVA SFATURI PENTRU CEI AFLAȚI ÎN ACESTE ZILE LA MARE

● Evitați expunerea intempestivă și prelungită la soare. E de preferat să începeți mai prudent, cu reprize scurte de 10–15 minute – cînd pe-o parte, cînd pe alta. Astfel, vă veți asigura un bronzaj plăcut și uniform pe tot corpul.

● Nu vă avîntați prea mult în larg. Oricum, în caz de pericol, nu strigați. Este inutil. Șansele ca prin apropiere să se afle vreo persoană dispusă a vă asculta sînt minime.

● Profitați de binefacerile razelor ultraviolete. După cum se știe, ele sînt mai active între orele 5,30 și 7,30. Se recomandă cu precădere persoanelor mai debile.

● Dacă sînteți o fire sentimentală și agreați apusurile de soare, librăriile de pe litoral vă oferă un larg sortiment de vederi cu acest subiect.

● Și încă ceva – dacă aceste „sfaturi" v-au pus pe gînduri și aveți deja anumite ezitări, gîndindu-vă să renunțați în favoarea muntelui, înseamnă că nu iubiți în suficientă măsură marea. (S.P.).

NOI ÎN ANUL 2000, CÎND VOM FI HIP-HOPII

Pionierii şi şoimii patriei sărbătoresc şi ei cu entuziasm ziua tovarăşului general, fiecare cum poate: unii în patrulă, alţii în brigadă şi, cei mai breji, la cuvîntare. Vă prezentăm alături cîteva amintiri din vremea cînd pe uniforma şcolară nu scria nici Fubo, nici Eminem, nici 10 Adrian Mutu.

Cea mai patrulă şcolară

Concursul „CEA MAI BUNĂ PATRULĂ ŞCOLARĂ"

Secvenţă din timpul desfăşurării concursului „Cea mai bună patrulă şcolară"

Concursul intitulat „Cea mai bună patrulă şcolară de circulaţie" s-a desfăşurat zilele trecute în municipiul Giurgiu, unde au participat reprezentanţi ai şcolilor generale nr. 5 şi 10 Giurgiu, Joiţa şi Bolintin Vale.

După probele trecute în cadrul concursului respectiv, pe primul loc s-a situat echipajul şcolii generale Joiţa, urmat de echipajele şcolilor generale nr. 10 şi 5 Giurgiu precum şi de cel de la şcoala Bolintin Vale. Şi chiar dacă nu toţi concurenţii s-au aflat pe cea mai înaltă treaptă a podiumului, de la acest concurs au avut cu toţii de cîştigat

Concursul intitulat „Cea mai bună patrulă şcolară" aduna în municipiul Giurgiu tineri dornici să devină poliţişti în viitorul apropiat. Deşi pe primul loc s-au aflat doar tinerii reprezentanţi ai şcolii generale Joiţa, toţi participanţii au avut de cîştigat. În plus, nici unul dintre ei nu ar fi bănuit că 20 de ani mai tîrziu aveau să ajungă atît de departe încît să-i ceară lui Adrian Mutu un autograf pe chitanţier.

Steagul Roşu, Giurgiu, 20 ianuarie 1987

Brigada nobilă

Publicaţia *Steagul roşu* din Bacău foloseşte numai cuvinte de apreciere la adresa brigăzilor de poliţişti copii. În plus, nu se fereşte să recomande profesorilor întîlniri şi sedinţe cu miliţieni pentru a-i pregăti în acest sens pe micii pietoni pentru vremea cînd vor ajunge mari pietoni, sau, cine ştie, chiar posesorii noului autoturism Dacia 1300 la care nu poţi să nu visezi.

Steagul Roşu, Bacău, 26 septembrie 1975

Patrule şcolare înainte de a-şi prelua activitatea.

La început a fost cuvîntarea

O fotografie din *Drum nou,* organ al CJ Braşov al PCR, ne arată un grup de eleve de la Liceul Pedagogic din Braşov care au urmărit la televizor, cu viu interes, cuvîntarea rostită de secretarul general al partidului la Craiova, în septembrie 1975. Iată cîteva fragmente. *…N-nu se vor admitie în unităţ'le şcolare de pe întreg cu-cuprinsul repu'licii decît tatuajele cu seciera şi ciocanul! Vom trece la producţia intiernă de ep'soade din Dallas, în care vor juca oamenii munci cu rezultate merituorii după platforma petroliferă de la Brazi şi de la Între-prindirea Zouătehnic' din Bărăganu! …O să vină mai tîrziu un ginere de nomenclat'rist care va încerca să mă copi-ieze! …Vă va invita să-i număraţ' oule! …Iar el nu se va mulţumi doar cu programul 1 al Televiziunii Române Libere, va cotropi şi celelalte canale, alea cu datorii către avutul obştesc, aşa că cel mai bine ar fi să păstraţi la loc de cinsti antenele de sîrbi, ruşi, bulgari şi alte naţ-ionalităţi…*

-a deschis
nse a școlii
că

În același cadru sărbătoresc a avut loc, în marele amfiteatru al Cetății universitare, primirea celor 1.700 de studenți din anul I. Urîndu-li-se tuturor spor la învățătură, au fost înmînate apoi, carnetele de student primi-

(Continuare în pag. a 4-a)

Cuvîntarea rostită de secretarul general al partidului, la marea adunare populară din Craiova, a fost urmărită cu viu interes și de elevele Liceului pedagogic din Brașov.

cru bun, dovadă fiind realizarea peste plan a unor lucrări de construcții-montaj de circa 750.000 lei. În avans față de grafic se află, de pildă betonarea canalului de evacuare, unde deversorul este deja gata; la turnul de priză se fac probele mecanice. În sfîrșit, o ultimă veste bună pe care ne-a adus-o la cunoștință șeful șantierului, ing. Costin Georgescu: în aceste zile se fac ultimele umpluturi la baraj, astfel ca la începutul lunii viitoare să se poată atinge cota finală – etapă importantă pentru punerea în funcțiune integrală a lucrării.

REPORTAJ DE CAPĂ ŞI SPADĂ

De la teorie la practică

Teoria ca teoria, dar propaganda ne omoară. Şi examenele de la închiderea învăţămîntului agrozootehnic. La alte discipline mai există studenţi delăsători şi profesori şpăgari la care treci examenul dacă te duci cu două găini, cu o jumătate de porc sau cu o sacoşă de ouă. Aici însă, în învăţămîntul agrozootehnic, orice examen se dă cu produsele agroalimentare pe masă. Atmosfera de la acest colocviu sau simpozion este, după cum se vede, una cît se poate de serioasă. Domnişoarele cercetătoare şi asistentele universitare cu basmale, sprijinite în

Închiderea învățământului agrozootehnic de masă în cadrul fermei nr. 1 Tărculești, a C.A.P. Gornetul Cricov s-a făcut printr-o demonstrație practică privind executarea lucrărilor de tăiere și copcire a plantațiilor de vie tînără. Demonstrația a fost făcută de inginera Margareta Marica, șefă de fermă și lector la cursul de horticultură, care pe tot parcursul anului de învățămînt a dovedit preocupare în buna pregătire și desfășurare a cursurilor.

N. Sersea
secretar adjunct cu problemele muncii de propagandă

stilouri, sînt pe deplin absorbite de operaţiunea de copcire. Nu ştim dacă este vorba de copcire prin fisiune nucleară la cald sau prin fuziune cu viţă de vie sărăcită prin nituire. Cel mai bine cred că o ştie conferenţiarul din dreapta, care se pare că a sprijinit înainte cîteva damigene Berzelius.

Flamura Prahovei, 1 mai 1980

CĂTRE DIVERTISMENTUL LUMINOS, TOT ÎNAINTE!

Botezatu, mori de ciudă! Micuţa Picasso, dispari! Ştefan Bănică Jr. şi Fuego, faceţi loc! Bogdan Petry, stai cuminte! Urmează rubrica de cultură şi divertisment comunist. Modă, pictură pupincuristă, cîntece de strung şi voie bună! Mai lipsesc doar Tezaurul folcloric *şi desenele animate cu Bamby.*

Clasa muncitoare cîntă şi dansează pe masa de lucru

August, 1965. *Clopotul*, organ al Comitetului Regional Botoşani al PCR şi al Sfatului, prezintă grupul vocal-instrumental „Înfrăţirea“, ale cărui membre se adresau prin cîntecele lor muncitorimii, pentru că pe vremea aia nu existau nici Irinel Columbeanu şi nici Nicu Gheară.

Brigada cîntă şi recită

Popularizînd metodele bune de muncă în deservirea conştiincioasă a oamenilor muncii, luînd atitudine hotărîtă, prin versuri şi melodii, împotriva celor care mai manifestă lipsuri, brigada artistică a cooperativei meşteşugăreşti „Înfrăţirea“ din oraşul nostru îşi aduce din plin aportul la realizarea sarcinilor de producţie.

Secvenţă dintr-un spectacol al brigăzii artistice de agitaţie a cooperativei meşteşugăreşti „Înfrăţirea“.

Festivalul Naţional Pictarea României

Ce se-ntîmplă, vrem să ne comandăm un portret de grup într-o pauză de meci şi vrem să ştim dacă la pictori se dau banii înainte sau după. De exemplu, Sabin Bălaşa, pictorul ăla kitchoman după care se arunca-n freză Ceauşescu (în calitate de fin degustător de uleiuri) şi care ne mai deranjează şi astăzi de pe la televizor, o fi înmuiat pensula înainte să primească cei 200.000 lei (contravaloare portrete Nicu + Leana = love)? Ne-ar mai interesa dacă i-a pus să pozeze sau i-a făcut după Telejurnal. Cum ar veni, pe noi ar putea să ne facă tot pe 200.000, după caseta redacţională?

Autor: Sabin Bălaşa

Viaţa Buzăului,
5 ianuarie 1985

Tineri comunişti în almanahul modei socialiste (cu şliţ) şi multilateral dezvoltate (cu găici)

Cu condiţia să-şi fi ras mustaţa, ca să nu mai semene cu Eminescu în poza aia de la 30 ani, care nu prea mai apare prin manuale, şi să fi avut tupeul să pupe mîna Zinei Dumitrescu, pe la vreo lansare postrevoluţionară de beţişoare de urechi, tînărul comunist din imagine ar mai fi putut prinde cîţiva ani buni de podium la Casa de Modă „Venus“, departamentul „şosete“. Dar să lăsăm tîmpeniile şi să observăm ce se mai purta pe la bairamele din epoca de aur: „mult raglan şi mîneci montate jos“, „speţi lucraţi, şliţuri, găici“, „pantaloni largi pe şold, lărgimea jos 16-28 cm“.

Moda la masculin

Tendințe principale
TESĂTURI:
COLORIT:
• bejuri, până la maro
• gama grivaliilor
• extinderea negrului și bleumarinului
• unsori și fălsuituri
STILURI:
1. clasic — elegant
2. sport, pentru «oraș»
• linie destructurată
• clăbuci ușoare
• buzunare multe cu clape sau burdufuri
• speți lucrați șlițuri, găici, burdufuri
• mult raglan și mîneci montate joc
• jachete și paltoane groase
• paltoane fără mîneci, în V sau butonate
• pantaloni largi pe șold, cu sau fără pense, lărgimea jos, de 26—28 cm
• sport, tuplu, confortabil
• forme simplificate cu mai puține detalii în plus

tv

19.00 Telejurnal
19.25 Marelui fiu al patriei — înaltul omagiu şi recunoştinţa întregului popor. Documentar (color)
19.45 Imn pentru conducătorul ţării. Spectacol literar-muzical-coregrafic (color)
20.45 Cu poporul, pentru popor (color). Producţie a Casei de filme cinci Regia: Gheorghe Vitanidis. Comentariul : Nicolae Dragoş
21.50 Telejurnal

Acesta este programul TV de joi, 26 ianuarie 1989. Din nou, nimic despre Adrian Năstase.

Pentru sugestii şi reclamaţii referitoare la „Epoca de fontă“, contactaţi-l pe stahanovistul bibliotecilor Mihai Burcea (Miliţia spirituală), la mihaiburceatz@yahoo.com